

A szabadelvű párt V. kerületi választási irodája Török-uca 7 alatt, Márki Lajos kocsmahelyisége mellett van.

Hivatalos órák:

d. u. fél 2 órától 4-ig, este 5 órától 7-ig.
Az iroda vezetését Ottovay Károly volt szíves elvállalni

Néhány év múlva elviselhetetlen terhek hárulnak a város közönségére az uccaburkolatok rendszeres javításának mellőzése miatt

Berzenczey Domokos műszaki főtanácsos fellebbezése a jövő évi költségvetés szegényes városrendezési előirányzata ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy Berzenczey Domokos műszaki főtanácsos, a mérnöki hivatal vezetője fellebbezést akar benyújtani a város jövő évi költségvetése ellen, még pedig azért, mert a közgyűlés a mérnöki javaslat elvetésével olyan kevés összeget szavazott meg az uccaburkolatok karbantartására, amely a legszükségesebb javítási munkálatok költségeire sem elegendő. Berzenczey azóta benyújtotta fellebbezését, amelynek érdekes indoklásában többek között ezeket mondja:

Szeged város belterületén levő összes burkolatok értéke a város 1933. évi zárszámadásában foglalt vagyonleltár szerint 11.411.647 pengő. A burkolatok területe kerekben 668.000 négyzetméter. A burkolatok normális fenntartási költsége az alacsonyán számolt fenntartási költségekkel mintegy 100.000 pengőt tenne ki abban az esetben, hogyha a burkolatok általánosan tűrhető állapotban volnának és csupán azok jókarbantartása volna a feladat. Sajnos azonban, meg kell állapítani, hogy

a burkolatok igen nagy része erősen megrongált állapotban van

és a háború kitörése óta még egyetlen egy évben sem fordított azoknak jókarban tartására olyan összeg, amely a követelményeknek megfelelt volna. Ennek következménye az, hogy a burkolatok, különösen az erősebb forgalmu utvonalakon, menthetetlenül tönkremennek s kijavításukra csak akkor kerül a sor, amikor már országos botrányra fajul a burkolatok állapota. Ilyenkor azután sokszázszoros költség kell a javításra. Ez történt a Vásárhelyi-sugárúttal 1929-ben, amikor 275.000 pengő költséggel kellett teljesen újra burkoltatni, az aszfaltburkolatokkal 1932-ben, amikor 250.000 pengőért kellett a legjobban megrongált részeket kijavítani, a Petőfi-, Csongrádi-sugárutakkal s a Felső-Tiszaparti utvonallal 1933-ban, amikor 366.000 pengő költséggel kellett azokat teljesen újraburkoltatni és a köuti hid felfaróival, valamint a Mátyás-tér, Földmives- és Sárkány-uccákkal a folyó évben, melyeket szintén teljesen újra kell burkoltatni mintegy 100.000 pengő költséggel.

— A mérnöki hivatal — folytatta a fellebbezés — a költségvetés összeállításának alkalmával évről-évre megtette javaslatait a megfelelő költségvetési fedezet biztosítása érdekében, amely javaslatokban a rendes évi fenntartás mellett a tönkrement burkolatok átépítésére is tett javaslatot, hogy azok fokozatosan jókarba kerüljenek s ennek bekövetkezése után a jókarbantartás normális kerékvágásba kerülhessen. A javaslatok közül azonban csak a már előbb említett botrányos állapotok bekövetkezése után valósult meg egyik-másik, de minden alkalommal, mint a rendes költségvetésen kívüli munka. A folyó évi költségvetésbe burkolatjavításokra javaslatba hozott mintegy 420.000 pengő csak igen kis részét jelenti a valódi szükségleteknek.

— A mérnöki hivatal javaslatainak ideáig következetesen történt mellőzése és ezzel a fenntartási munkák elhanyagolása nemcsak a régi burkolatok további romlását s azok kijavítási költségeinek rohamos emelkedését vonja maga után, hanem

az újonnan készült burkolatok időelőtti tönkremenését is.

miután azok rendszeres fenntartására sincs mód. Ilyen körülmények közt a városnak rendkívüli nagy vagyonértékei mennek veszendőbe és pusztulnak el tisztán és kizárólag azért, mert nem történik gondoskodás az idejében és megfelelő módon való fenntartásról.

— A burkolatok kezelésének ez a rendszere tovább nem tartható fenn, itt a végső határideje annak, hogy ezen a téren változás történjen, mert különben

néhány év múlva olyan terhek hárulnak a város közönségére, melyeket elviselni aligha lesz képes

és kénytelen lesz tétlenül nézni, hogy burkolatai menthetetlenül elpusztulnak. Elsősorban gondoskodni kell tehát arról, hogy évente megfelelő összeg vétessék fel a költségvetésbe a meglevő és használható állapotban levő burkolatok rendszeres fenntartására, másodsorban pedig gondoskodni kell arról, hogy a már is rossz állapotban levő, valamint a táblázat igazolása szerint jelentékeny mennyiségű alacsonyrendű burkolatok a szükséges helyeken (főforgalmi és erősen igénybevétt utak) fokozatosan a forgalomnak megfelelő burkolatokkal cseréltesse ki.

— Nem szorul bővebb bizonyításra — mondja tovább a fellebbezés —, hogy 668.000 négyzetméter burkolat fenntartására

20.000 pengő nevétségesen kis összeg.

különösen, ha figyelembe vesszük, hogy ezen összeg sem fordítható teljes egészében a jelzett célra, hanem nyílt árkok fenntartása és tisztítása is végzendő annak terhére. Az is kétségtelen, hogy a fentebb jelzett 100.000 pengő fenntartási költség a város közönségének lényeges teherbőrlését jelent, ha az pótdoból lesz fedezendő és még több terhet fog jelenteni a burkolatok jókarba helyezése az évek bizonyos során át. Ez a nagy és aránytalan megterhelés azonban igazságosabbá és arányosabbá tehető azzal, ha nemcsak külföldön, de a legtöbb magyar városban is már ismeretes intézménnyel, ami „közmműjárulék” elnevezés alatt közzismert és melynek lényege az, hogy

a közművek által érintett és azok előnyeit élvező lakosság bizonyos igazságos százalékarányban viseli a közművek létesítésének és fenntartásának költségeit.

— Talán különösnek és szokatlannak tetszik, hogy a törvényhatósági közgyűlés költségmegállapító határozatát én, a város egyik tisztviselője, támadom meg jogorvoslattal, de talán érthetővé válik ezen eljárásom, ha rámutatok arra, hogy a burkolatok fenntartása iránti javaslataim sem a költségvetést előkészítő fórumokon, sem a közgyűlés előtt nem találtak elfogadásra, hanem közgyűlési felszólalásom az egészségtelen helyzet orvoslási módjainak keresése helyett olyan megjegyzésekkel találkozott, hogy obstrukciók és lehetetlenül magas számok emlegetésével eleve megakasztom a megoldást. Ezekkel szemben minduntalan olyan megnyilvánulásokkal kell találkoznom, melyek a városi mérnöki hivatalt okolják a burkolatok elhanyagolt állapotáért. Ezek után talán érthető lesz, hogy ezt a helyzetet és a várost fenyegető helyrehozhatatlan és nagymérvű károsodás veszélyét felelősségem érzetében a kormányhatóság előtt is feltárom és amikor az orvoslás lehet-

séges módjára is rámutatok, kérem olyan intézkedések megtételét, amelyek a város közönségének lehetővé teszik a burkolások kérdésében az észszerű és reális gazdálkodás rendszeresítését.

A volt vőlegény 400 pengős kölcsöne

A tábla felmentette a csalásért elítélt fiatalembert

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy fiatal leány, egyik belvárosi üzlet pénztárosnője nemrégén csalás miatt feljelentést tett Kovács István tisztviselő ellen. A feljelentés szerint a leány jegyese volt a fiatalembernek, aki házassági ígérettel közel 400 pengőt csalt ki tőle. A leány szerint, amikor volt vőlegénye a pénzt megkapta, a jegyességet felbontotta és a házasságról tudni sem akart többé.

A családi bűnügyet májusban tárgyalta a szegedi törvényszék. Kovács István, akit időközben malomellenőrnek nevezte ki, azzal védekezett, hogy a pénzt ugyan megkapta, de csak kölcsön és azt már nagyjából vissza is fizette. A pénz tanulmányai befejezéséhez, az érettségi megszerzéséhez kellett. Kijelentette, hogy a pénzt nem kérte, azt a leány önként ajánlotta fel. Tagadta, hogy a leány menyasszonya lett volna, nem ígért neki házasságot, csupán rokonszenvesnek találta és udvarolt neki.

A törvényszék nem fogadta el a fiatalembert védekezését, csalás vétségében mondtotta ki bűnösnek és 4 hónapi fogságra ítélte.

Kovács István képviseletében dr. Dettre János a bűnösség megállapítása miatt fellebbezést jelentett be a törvényszéki ítélet ellen, az ügyet tegnap tárgyalta a szegedi ítélőtábla Hubay-tanácsa. A tábla már a múlt hónapban tartott az ügyben tárgyalást és akkor bizonyítást rendelt el több körülményre nézve. A tegnapi tárgyaláson, a fiatalembert és a sértett leány kihallgatása után, a tábla megváltoztatta a törvényszék ítéletét és felmentette Kovács Istvánt a csalás vétségéről, miután a csalásra irányuló szándékot nem látta bizonyítottának. A volt vőlegény felmentése jogerős.

A bejárónő és a gazdasszony

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeptember 14-én véres verekedés játszódott le az Alsóvárosi feketeföldeken két nő között. Kószó Ferencné, szegedi gazdálkodó feleségének eltűnt lakásából egy 100 pengőse. A pénz eltűnésével bejárónőjét, Kovács Erzsébetet gyanúsította. Elűzent érte és amikor Kovács Erzsébet megérkezett, felelősségre vonta. A bejárónő tiltakozott a gyansítás ellen, majd nekiesett gazdasszonyának és többször megütötte. Kószóné a kezében lévő konyhakést két lépés távolságról beledobta a bejárónő fejébe. Kovács Erzsébetet mentők vitték el a kórházba, rendkívül súlyos sérüléseket szenvedett. Gyógyulása 8 napon túl tartott. Az ügyesség súlyos testisértés vétsége miatt emelt vádat Kószóné ellen, akit csütörtökön vont felelősségre a szegedi járásbírósgon dr. Rády László járásbíró.

Kószóné beismerte, hogy a kést beledobta Kovács Erzsébetbe, azzal védekezett, hogy a bejárónő támadását akarta elhárítani. A bíróság az enyhítő körülmények figyelembevételével 15 napi fogságra ítélte Kószó Ferencné.

